

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.684 van 29 november 1999
in de zaak A. 86.404/IX-1997.**

In zake : Hugo DE BISSCHOP,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo
DE BISSCHOP op 30 augustus 1999 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van :

- "- de ministeriële beslissing van 20 november 1997
houdende weigering van de aanvraag van
15 september 1997 tot tijdelijke ambtsontheffing
wegens loopbaanonderbreking (tijdelijk regime) -
afgekort : TALO(-T).
- de beslissing(en) houdende weigering om ener-
zijds voormeld ministerieel besluit in te
trekken en om anderzijds een nieuwe beslissing
inzake voormelde TALO(-T)-aanvraag uit te
vaardigen";

Gezien het verzoekschrift dat Hugo
DE BISSCHOP op 30 augustus 1999 heeft ingediend om als
voelopige maatregelen, met inbegrip van een dwangsom, te
horen bevelen :

"In hoofddorde bevelen dat verwerende partij aan
verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing wegens
persoonlijke aangelegenheden (afgekort : TAPA)
verleent, die enerzijds ingaat op 1 januari 2000,
subsidiar één maand na betekening van het schor-
singsarrest en anderzijds een einde neemt hetzij
daags nadat de aan verzoeker toegekende tijdelijke

ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking (tijdelijk regime) - afgekort : TALO(-T) een aanvang neemt hetzij één maand na betekening van het arrest, dat de annulatieprocedure definitief zal afsluiten.

Subsidiair bevelen dat verwerende partij aan verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden (afgekort TAPA) verleent, die enerzijds ingaat op 1 januari 2000, subsidiair één maand na betekening van het schorsingsarrest en anderzijds een duur van 2 jaren, zoniet minstens één jaar heeft.

Bevelen dat deze tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden (TAPA) verleend en medegedeeld wordt ten laatste 7 dagen na betekening van het schorsingsarrest, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 F per dag vertraging";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 november 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GHYSELS die, loco advocaat Ph. VANDE CASTEELE verschijnt voor verzoeker, en van kapitein-commandant J. MEYUS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 20 november 1997 zendt de minister van
Landsverdediging de volgende nota aan de chef van de
Divisie Personeel van de Krijgsmacht (JSP) :

"ONDERWERP : Aanvragen geneesheren
Inzake : De officieren geneesheren

AMELINCKX,
WATRIPONT,
de POORTERE,
DUFRANE,
DERESE,
LOUIS,
DE BISSCHOP,
OSSIEUR

Ik heb kennis genomen van de dossiers van de
hiervoor vermelde geneesheren, die een tijdelijke
ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking in het
tijdelijk systeem vragen.

Ik kan deze aanvragen niet inwilligen. Artikel 20,
§ 1, eerste lid van het koninklijk besluit van
24 juli 1997 'tot instelling van de vrijwillige
arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling
van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige
militairen en tot wijziging van het statuut van de
militairen met het oog op de instelling van de
tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonder-
breking, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van
de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van
de budgettaire voorwaarden tot deelname van België
aan de Europese economische en monetaire unie' sluit
immers de geneesheren uit.

De Koning kan in uitvoering van artikel 20, § 1,
laatste lid, deze uitsluiting opheffen voor de
categorieën van officieren-geneesheren die Hij
bepaalt.

Hiervoor dienen echter de nodige maatregelen genomen te worden om in de medische behoeften van de krijgsmacht te blijven voorzien, zowel in operaties als in vredestijd. Daarenboven dient dit koninklijk besluit de wettelijk voorgeschreven consultatie-procedure te doorlopen.

Indien de hiervoor gemelde officieren tot de categorieën van geneesheren zouden behoren waarvoor de uitsluiting opgeheven wordt, staat het hen vrij op dat ogenblik een nieuwe aanvraag in te dienen.

Gelieve deze beslissing individueel en in de taal van betrokkenen te notificeren".

Dit is de eerste bestreden akte in onderhavige zaak.

1.2. Op 29 januari 1999 vraagt verzoeker een "tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel - TALO(-T)" en een "tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - in regime" met ingang van 1 juli 1999.

1.3. Op 16 april 1999 beslist de minister van Landsverdediging als volgt :

"Aanvraag tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel (TALO(T))

Aanvraag tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking

Betreft : Med Cdt H. DE BISSCHOP (...)

BESLISSING : GEWEIGERD

Motivering in rechte :

1. Artikel 20 § 1 van het koninklijk besluit van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren

2. Artikel 15 Bis van het koninklijk besluit van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren.

Motivering in feite :

Met het eerst vermelde artikel worden de geneesheren uitgesloten van de tijdelijke regeling van de ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking (TALO-T).

Uit de lezing van het tweede geciteerde artikel volgt dat het bekomen van een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking geen absoluut recht is, maar onderworpen is aan een beoordeling van de Minister, die het individueel belang moet afwegen tegenover het algemeen belang.

De encadreringssituatie in de categorie van de geneesheren-omnipracticci is precair. Omwille van de natuurlijke afvloeiingen alleen al bestaat het risico dat het aantal geneesheren-omnipracticci op termijn zal dalen onder de drempel van 132 die noodzakelijk zijn voor het kunnen verzekeren van de eerste lijn zorgen.

Om deze redenen kan ik, tot mijn spijt, geen gunstig gevolg geven aan uw aanvraag tot loopbaan-onderbreking".

Op 28 april 1999 neemt verzoeker kennis van de weigeringsbeslissing van 16 april 1999.

1.4. Bij arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 vernietigt het Arbitragehof artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 «tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels», in zoverre het artikel 20, § 1, eerste lid - wat betreft de woorden «met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts» en het 3° - en tweede lid, artikel 21, § 2, tweede lid, en artikel 27, § 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 «tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsont-heffing wegens loopbaanonderbreking» bekrachtigt.

1.5. Op 17 september 1999 zendt de minister van Landsverdediging de volgende brief aan verzoeker :

"Op basis van het arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 van het Arbitragehof en rekening houdend met uw brief

van 30 augustus, beslis ik om de weigering van mijn voorganger van 20 november 1997 van uw aanvraag tot tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, tijdelijk regime (TALO-T), in te trekken.

Na het advies te hebben ingewonnen van de militaire autoriteiten, waarbij u desgevallend een verweer zal kunnen laten gelden, zal ik een beslissing nemen met betrekking tot uw aanvraag tot TALO-T met ingang op 1 januari 2000.

Een beroep tot nietigverklaring van de voormelde beslissing kan voor de afdeling administratie van de Raad van State (adres : Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel) worden gebracht bij een ter post aangetekend schrijven binnen de zestig dagen te tellen vanaf de dag volgend op deze van de betekening."

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij het volgende opwerpt :

"De Minister van Landsverdediging heeft - vooraleer het verzoekschrift aan hem werd betekend - de eerste bestreden beslissing (stuk 4) ingetrokken (stuk 10). Wat de eerste bestreden beslissing en het eerste deel van de tweede bestreden beslissing (weigering tot intrekking) betreft, heeft het verzoekschrift dan ook geen voorwerp meer.

Voor wat betreft het tweede deel van de tweede bestreden akte (de weigering om een nieuwe beslissing m.b.t. de TALO(T)-aanvraag te nemen) moet vastgesteld dat er nergens een expliciete weigeringsbeslissing is om een nieuwe beslissing m.b.t. de TALO(T)-aanvraag te nemen.

Een impliciete beslissing werd dienaangaande evenmin genomen. Het tweede deel van de tweede bestreden akte is dan ook onbestaande. Er moet trouwens vastgesteld worden dat betrokkene klaarblijkelijk de procedure voorzien in artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet gevolgd heeft.";

2.2. Overwegende dat op 17 september 1999 de minister van Landsverdediging de eerste bestreden (weigerings-)beslissing van 20 november 1997 heeft ingetrokken; dat het verzoekschrift tot schorsing geen voorwerp meer heeft in de mate het betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing; dat, met betrekking tot

het eerste deel van de tweede bestreden akte, dit is de weigering om de genoemde ministeriële beslissing van 20 november 1997 in te trekken, andermaal dient te worden vastgesteld dat de minister van Landsverdediging op 17 september 1999 de beslissing van 20 november 1997 heeft ingetrokken; dat er dient te worden besloten dat het verzoekschrift tot schorsing geen voorwerp meer heeft in de mate het betrekking heeft op het eerste deel van de tweede bestreden akte; dat, met betrekking tot het tweede deel van de tweede bestreden akte, dit is de weigering een nieuwe beslissing uit te vaardigen inzake de TALO(T)-aanvraag, dient te worden vastgesteld dat de minister van Landsverdediging bij brief van 17 september 1999 aan verzoeker heeft meegedeeld dat hij "na het advies te hebben ingewonnen van de militaire autoriteiten, (...), een beslissing zal nemen met betrekking tot uw aanvraag tot TALO-T met ingang op 1 januari 2000"; dat het administratief dossier geen expliciete weigeringsbeslissing bevat om een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot de TALO(T)-aanvraag; dat uit de stukken evenmin blijkt dat er terzake een impliciete weigeringsbeslissing zou bestaan; dat, wat het tweede deel van de tweede bestreden akte betreft, dient te worden besloten dat het verzoekschrift tot schorsing betrekking heeft op een onbestaande handeling;

2.3. Overwegende dat uit het voorgaande gebleken is dat de vordering tot schorsing kennelijk onontvankelijk is;

3. Over de voorlopige maatregelen en de dwangsom.

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing de verwerping van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, met inbegrip van een dwangsom, met zich brengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, met inbegrip van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig november 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.